

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 746/2019
05.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Јована Станојевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу К 599/18 од 30.01.2019. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж2 37/19 од 08.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу К 599/18 од 30.01.2019. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж2 37/19 од 08.04.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу К 599/18 од 30.01.2019. године окривљеној АА је због извршења противправног дела које је у закону одређено као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, те је одређено да ће суд ову меру обуставити и одредити отпуштање окривљене из здравствене установе када утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи. Истим решењем је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Кж2 37/19 од 08.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Јован Станојевић због повреде закона из члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане одлуке преиначи тако што ће окривљену ослободити од

оптужбе и досудити јој трошкове кривичног поступка. Бранилац је предложио да буде позван на седницу већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је на основу члана 490. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене наводи у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да радња окривљене која се према изреци првостепеног решења састоји у упућивању озбиљне претње путем телефона оштећеној да ће напасти на њен живот и тело и то речима: “Убићу те јер си ти на челу организоване групе која ми је узела дете и сада планира да детету узме органе и прода их на тржишту“, не представљају претњу у кривичноправном смислу јер закон тражи да се угрози сигурност неког лица и да постоји претња да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица, што у конкретном случају није у питању имајући при том у виду и уставно право сваког грађанина да се притужује.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица и њему блиског лица, док је ставом 2. истог члана прописан квалификован облик овог дела – када је дело из става 1. учињено према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице.

По оцени Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења окривљене датог у изреци првостепеног решења произлазе све чињенице и околности које чине објективна обележја противправног дела у закону одређеног као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ.

Наиме, у конкретном случају радња извршња противправног дела састоји се у квалификованој претњи окривљене да ће напасти на живот и тело, упућене оштећеној, која претња је проузроковала забрањену последицу која се огледа у стварању осећаја личне несигурности, страха и узнемирености код оштећене, при чему је окривљена у време предузимања наведене радње услед постојања душевне болести била неурачунљива, односно није могла да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљене АА у делу у којем се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оценио као неоснован.

Осталим наводима захтева којима бранилац истиче да оштећена за своје тврдње да је окривљена звала телефоном нема никакав доказ и да суд изјаву оштећене није могао да прихвати у ситуацији када окривљена није признала да је

разговарала са оштећеном и када није извршено препознавање лица на основу његовог гласа у смислу члана 90. став 3. ЗКП, по оцени овога суда бранилац оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним решењима.

Поред тога, бранилац у захтеву наводи и то да другостепени суд у својој одлуци није ценио наводе жалбе браниоца окривљеног којима је указивао на кршење одредбе члана 90. став 3. ЗКП, чиме се указује на повреду закона из члана 460. ЗКП, учињену од стране другостепеног суда.

У захтеву за заштиту законитости бранилац истиче да је другостепени суд нашао да је пропуст одбране да предложи прибављање листинга телефонских разговора што је супротно одредби члана 15. ЗКП, којом је прописано да је терет доказивања на тужиоцу.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди нити због повреда одредби из члана 15. и члана 460. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић